

Матіос М1 – Матіос М. Черевички Божої матері *вирвана сторінка з буковинської саги*: [повість] / Марія Матіос. – Львів: ЛА «ПРАМІДА», 2013. – 208 с.

Матіос М2 – Матіос М. Щоденник страченої / Марія Матіос. – Львів: ЛА «ПРАМІДА», 2011. – 200 с.

В. Шинкарук – Шинкарук В. Ф. Якщо ми любимо. Вибране: [роман, оповідання] / В. Ф. Шинкарук. – Житомир: «Полісся», 2014. – 216 с.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Конюхова Л. І. Явище парцеляції в мові сучасних засобів масової комунікації: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Конюхова Любов Іванівна. – Львів, 1999. – 174 с.
2. Конопленко Н. А. Текстотвірний потенціал парцельованих конструкцій: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Конопленко Наталія Анатоліївна. – Донецьк, 2007. – 186 с.
3. Городенська К. Г. Сполучники української літературної мови: [монографія] / К. Г. Городенська. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. – 208 с.

Стаття надійшла 18.09.2015 року

УДК 81'27(477.87)

Корнелія Гіresh-Ласлов
(Будапешт, Угорщина)

РОЛЬ МОВИ У ВИНИКНЕННІ ЕТНІЧНИХ КОРДОНІВ У МІСТІ БЕРЕГОВО

У наукових дослідженнях дедалі частіше використовують конструктивний підхід. Головними ознаками цього підходу є плинність та зміна. Для висвітлення цих ознак було створено аналіз етніцизму, співіснування різних етнічних груп. У статті висвітлено основний фактор співіснування різних етнічних груп на прикладі одного з населених пунктів Закарпаття та доведено, що серед пластичних елементів, які створюють етнічні кордони, використання мов є ключовим фактором. Усі інші етнічні характеристики змінюються залежно від людини, проте використання мов є домінуючим елементом у виникненні кордонів між етнічними групами.

Ключові слова: етніцизм, нація, зміна мови навчання, використання мов, престиж мов, стигматизація.

Hires-Laslov C. The role of language usage in determining ethnic boundaries in Beregovo.

In recent years it has become a widely accepted norm to use the constructive approach in linguistic examinations. The essence of this method can be summarised with two words: instrumentalism and changeability. The study of ethnicities therefore was launched to investigate the circumstances of co-existence of various ethnic groups. The object of my study is to examine a key element of co-existence of various ethnic groups. Ultimately my aim is to demonstrate the significant nature of language usage in determining group affiliations. Whilst all other factors in group-affiliations appear to be individual-specific, language usage serves as a dominant selective element when it comes to membership to certain groups.

Keywords: ethnicity, nation, change of language of instruction, language usage, language prestige, stigmatisation.

© Гіresh-Ласов К., 2015

Гиреш-Ласлов К. Роль языка в возникновении этнических границ в городе Берегово.

В научных исследованиях все чаще используют конструктивный подход. Главными признаками этого подхода является текучесть и изменение. Для освещения этих признаков был создан анализ этницизма, сосуществования различных этнических групп. В статье освещен основной фактор сосуществования различных этнических групп на примере одного из населенных пунктов Закарпатья и доказано, что среди пластических элементов, которые создают этнические границы, использования языков является ключевым фактором. Все остальные этнические характеристики меняются в зависимости от человека, однако использование языков является доминантным элементом в возникновении границ между этническими группами.

Ключевые слова: *етницизм, нация, изменение языка обучения, использования языков, престиж языков, стигматизация.*

1. У статті представлено ті фактори, завдяки яким місто Берегово Закарпатської області може стати полігоном для дослідження етнічних відносин. У місті проживають представники кількох національностей. Завдяки цьому сформувався так зване мультикультурне середовище, яке базується на історичних цінностях. Досліджуючи етнічні групи, науковці все частіше використовують теорію конструктивного етніцизму. У численних нарисах, де проаналізовано питання угорців Закарпаття, зокрема й берегівської угорської етнічної групи, стверджується, що етнічна визначеність відіграє важливу роль у встановленні соціальної ідентичності, а також указано на те, що використання мови, особливо рідної, є визначальним фактором у цьому явищі [17; 19; 7; 8]. Отже, у подальшій частині роботи ми шукатимемо відповідь на запитання: як впливатимуть етнічні процеси, зв'язки та використання мов на створення етнічних кордонів у місті Берегові?

2. Етнічна спільнота, як зазначає Ф. Барт [2, с. 13], піддається впливу трьох різних сил, які утворюють різні рівні: мікро-, середній та макрорівень. На мікрорівні це процес встановлення ідентичності та здобуття досвіду, тобто взаємодія людей з людьми; на середньому рівні це процеси, які створюють спільноти – підприємці, керівники, риторика; макрорівень – це рівень державної політики – права, заборони, ідеологи, націоналізм. У подальшому маємо на меті дослідити мікрорівень, у якому внаслідок прохідності та взаємодії рівнів можуть з'являтися елементи інших рівнів. Нація та націоналізм [14, с. 9] демонструють, як створюються та відновлюються ці елементи на буденному рівні. Етніцизм реалізується під час соціальних ситуацій та при зустрічах, він стає настільки важливим, наскільки диктує ситуація та внутрішній світ людини. Е. Хобсбаум наголошує, що:

- замість дослідження ідеологій потрібно більше уваги акцентувати на аналіз бажань, потреб, надій, думок, інтересів простих людей, що не завжди бувають національними;
- національне усвідомлення ідентичності не обов'язково виключає встановлену ідентичність соціального буття;
- значення терміна «національна ідентичність» швидко змінюється [14, цитата 5, с. 14].

Одним зі способів наближення є психосоціальні аспекти. До нових способів наближення належать уяви конструктивістів, які атакують домінуючий експериментальний напрям у всіх його проявах. На думку «нападників», особливістю такого підходу є те, що самооцінка – відносно лабільні позиції, нестабільні речі, які залежать від культури, середовища та конкретної ситуації, що є найважливішим чинником. Виходячи з цього, першочерговим завданням конструктивістів є дослідження зв'язків, взаємин та інтеракції, завдяки чому світ стає об'єктом для дослідження [6, с. 103].

Коли можемо говорити про етніцизм? Якщо дві групи певним чином взаємодіють одна з одною та усвідомлюють, що вони культурно відрізняються, а також завдяки міжнаціональним зв'язкам, які створилися внаслідок взаємодії, можуть з'явитися організовані зв'язки [6, с. 28; 37]. Ф. Барт стверджує, що етніцизм – суб'єктивний вимір, проте Д. Конверсі наголошує, що існують внутрішні, суб'єктивні фактори, які використовуються для окреслення кордонів, не збуджуючи негативних чинників. Дослідник вважає мову основоположною для нації. У подальшому намагатимемося представити ті часткові результати, які відобразили специфіку використання мов у місті Берегове чи торкалися цієї теми, а також демонстрували зв'язок між створенням етнічних кордонів і мовою. Для підтвердження цього ми використовуватимемо різні індикатори мовного престижу, зокрема використання рідної мови, різнорівневе користування мовами, вибір мови навчання та мовний ландшафт.

Результати багатьох досліджень засвідчили, що після 2008 року відбулися зміни в мовному престижі, зокрема в колі берегівських угорців, у результаті яких угорська мова, у тому числі й навчальні заклади з угорською мовою навчання, втратили свою престижність. Причиною впровадження ЗНО вважають саме вищезгадану регресивну тенденцію [19; 22; 23].

«(...) я не вивчав українську мову. Йдучи владнати свої справи, мені потрібно просити кого-небудь заповнити той чи інший документ, адже я безграмотний, оскільки я не вивчав українську мову. А це самоприниження. Проте й сучасна молодь не володіє українською. Немає підручників, нема умов, закінчить школу, а українською не володіє. Не так потрібно вчити, аби діти знали вірші напам'ять, а так, аби знали українську мову» (Берегово_150_осіб)

З наведеної вище цитати з інтерв'ю видно, що дві культурні відмінності є найважливішою складовою мовного розшарування. Особливо важливого значення набуває різнорівневе використання мови, а також явища, які стосуються знання мови. Тобто зв'язок між етнічними групами та їхні конфлікти слід досліджувати за допомогою традицій використання мови. Саме через мовні рівні найкраще можемо скористатися ситуаціями, коли етніцизм найбільш відчутний та посідає провідне місце. Звісно, можемо спостерігати й за іншими культурними відмінностями, які часто називають особливістю менталітету місцевих слов'ян. Навіть у цьому випадку, аналізуючи стан мови, ми намагаємося сфокусувати увагу на території, куди проникає етніцизм. Респондент слушно зрозумівав ту ситуацію, яка по сьогодні характеризує засвоєння української мови (інтерв'ю було зроблене у 2003 році). З цитати

також відчутно, що опитаний відсутністю знань відчуває себе повноцінним членом суспільства. У більшості випадків для уникнення цього негативного досвіду більшість намагається усунути цей недолік, просячи допомоги у тієї людини, яка вміє розмовляти чи писати українською залежно від ситуації. Подібна ситуація може призвести до стигматизованого використання мов. У того, хто поринув в «угорський світ», через незнання української мови, вживання угорської може стигматизуватися. Закарпатські мовознавці досліджували питання, які стосуються неналежно розробленої навчальної стратегії та відсутності методичних засобів, необхідних для викладання української мови [детальний аналіз цього питання див. 21; 1]. Подібна кваліфікація спонукає жителів «угорського світу» до того, аби ті пощадили своїх дітей від негативного враження. Місцеві угорські громадські організації та організації, які займаються реалізацією інтересів угорської спільноти Закарпаття, підкреслюють, що в рамках навчального процесу діти живуть в угорському культурному середовищі. Попри це після прийнятого у 2008 році положення особи, які пристосувалися до угорськомовного середовища, замість плекання своєї культури надали перевагу засвоєнню державної мови. Угорці почали записувати своїх дітей до українських шкіл, сподіваючись, що їхня дитина засвоїть українську мову. Про недоліки вивчення мови шляхом зміни мови навчання говорять лінгвісти Л. Генц та С. Черничко [16] у створеному для батьків посібнику. У процитованому раніше третьому пункті Е. Хобсбаума дослідник підкреслює, що вислови, які стосуються національної самосвідомості, за короткий час часто змінюють значення. З цього випливає, що зміна школи, яка є визначною ланкою у встановленні суспільної ідентичності угорської меншини Закарпаття, призведе до великих змін у сфері етнічної ідентичності. Тенденція вибору мови навчання зазнала змін завдяки новій ситуації, що панує в Україні. Ті, хто належить до угорської етнічної групи, насамперед обирають для здобуття освіти угорські навчальні заклади. Доказом цього є спостереження учасників цієї нової тенденції. Як бачимо, в результаті різних змін у суспільстві, у галузі права та економіки етнічні групи та їх мовний престиж зазнають чималих змін. Навчальні заклади з українською мовою навчання, яким раніше надали перевагу, та потреба в засвоєнні державної мови відійшли на другий план, натомість угорськомовні навчальні заклади стали користуватися пріоритетом.

3. На макрорівні – в нашому випадку на прикладі міста Берегово – буденний етніцизм індивідів проявляється за допомогою конфліктів та труднощів, що виникають унаслідок використання мов. Знаки, які вказують на інші види етніцизму, можуть виявитися на культурному рівні та рівні звички. Ми ще не мали змоги дослідити етніцизм, який має відношення до звичок та поведінки. Культурний простір може з'явитися на середньому рівні. Прояв культурних особливостей у житті індивіду в більшості випадків можливий лише при певних організованих, формальних рамках. Розважальні заходи, що проводять у колі представників угорської меншини Закарпаття, здебільшого проводять у навчальних та церковних закладах. Під час групової бесіди з беревгівчанами, на якому були присутні й працівники Закарпатського

угорського інституту ім. Ф. Ракоці II, згадуючи минуле, дійшли висновку, що в культурному житті міста відбулися колосальні зміни. Основну причину цього вбачають у зміні влади. Першим періодом вони назвали той, коли в місті панувала жвавість, велику роль у цьому відіграло спортивне життя, заходи, що організовувалися у значущих угорських школах, а також бурхливий натовп, який прогулювався на головній площі міста та жив суспільним життям. Спортивні заходи та прогулянка центром стали тими місцями, де люди різних етнічних груп зустрічалися одне з одним. До перевероту місто населяли переважно угорці, тому в такому випадку етніцизм проявлявся значно меншою мірою. Наступний період учасники бесіди не змогли охарактеризувати. Вони звернули увагу лише на важливий процес – міграцію. Більша частина мешканців міста емігрувала, здебільшого в сусідню Угорщину. Вважають, що саме цей процес та бідність наклали негативний відбиток на культурне життя міста. І останній період, який і сьогодні характеризує життя угорського світу міста, тобто тут ідеться про програми підтримки, інститутські заходи та театральні вистави, які відбуваються завдяки підтримці церков, навчальних закладів та міської ради. Незважаючи на кількість позитивних пунктів, співрозмовники назвали цей період менш колоритним та менш жвавим. На їх думку, причиною цього є сучасний світ цінностей та стрімкий розвиток техніки. Учасники групової бесіди зазначили, що культурне життя, яке наразі бурлить, характерне лише для угорців. Сусідні українці ще не збудували чітке культурне життя у місті. Є декілька причин цього: по-перше, у місті не функціонує жодний україномовний вищий навчальний заклад, а по-друге, не існує визнаної державою театральної трупи. Отже, Берегово стало осередком закарпатського угорського культурного життя, випередивши Мукачево та Ужгород. Для більш ніж 150 тисяч закарпатських угорців саме в цьому місті відбувся процес централізації, незважаючи на те, що чисельне співвідношення кількості угорців стає все меншим.

4. Ф. Барт [2] стверджує, що етніцизм – суб'єктивний вимір, проте Д. Конверсі [11] наголошує, що існують внутрішні, суб'єктивні фактори, які використовуються для окреслення кордонів, не збуджуючи негативних чинників. Дослідник вважає мову основоположною для нації. Проте, беручи за основу мовне розмаїття, неможливо пояснити картину, яка створюється в уяві нації, адже для цього необхідно було б ставитися до мови як до сукупності ознак явища [3, с. 10]. Отже, мова, яку використовують етнічні групи, розцінюється як релевантний фактор. У нашому нарисі ми хотіли би попри дослідження соціологічного аспекту, в якому фокусуються групові та категоріальні рамки, приділити більше уваги аналізу мовного середовища. Потреба дослідження мовного ландшафту виникла з дюркгеймської теорії репрезентації, за якою «вираження ідейної істини може реалізуватися виключно за допомогою предметів, фізично сприйнятливими» [15; 10, с. 57]. Репрезентація колективу має матеріальний відбиток, який при втіленні викликає у колі етнічної групи визнання, можливо, повагу, а також привертає більшу увагу. Видимі положення є надзвичайно важливим аспектом привертання уваги.

Насправді мовний ландшафт може стати частиною вже віджилого етніцизму тоді, коли містяни, живучи буденним життям, стикаючись з мовними стихіями, усвідомлюватимуть роль мови етнічних груп та етнічну ієрархію, яка присутня в місті. Становище мовного права може відобразити реальну картину буденного життя етнічних груп. Престиж мови, а також етнічні групи, не лише може показуватися через відкритий простір мовного ландшафту, а й може стати його індикатором. Таким чином, захоплення символічного простору мови може вказувати на престижність світу етнічних груп. Виокремлюють дві функції мови: комунікативну та символічну [13; 12, с. 27]. Комунікативному характеру притаманно надання інформації чужому, а під символічною функцією криється мовний склад населення та статус мов. Обидві функції можуть виконувати важливу роль у житті нацменшин, де етнічна група стане невід'ємною ланкою у встановлення їхньої мови на громадському чи іншому рівні. Проте під цими двома функціями можемо розуміти реалізацію системи мовних прав, що стосується державної мови (в нашому випадку української). Тут роль державної мови та мови нацменшин розглядається як призначення на офіційному та неофіційному рівнях. Мовний ландшафт Берегова почали досліджувати у 2013 р., незабаром після прийняття у 2012 р. Закону про мови. Дослідження стосувалися лише написів, розміщених на загальнодоступних місцях, тобто при дослідженні мовної політики міста аналіз ділових листувань, печаток, анкет, а також написів, розміщених всередині будівель закладів, організацій, офіційних установ до уваги не бралися. Аналіз написів свідчить про те, що попри існування численних табличок з дво- та багатомовними написами в більшості випадків зустрічаються одномовні таблички з написом українською мовою. Можливостями мовних прав, передбачених Законом про мови від 2012 року, не користуються навіть там, де вживання угорської мови не заборонено. Натомість вживання російської мови фіксуємо ще й сьогодні, незважаючи на те що Радянський Союз два десятиліття тому розпався. У місті існує єдиний напис гебрейською попри те, що євреї відігравали важливу роль у житті міста. Ромську мову не чути навіть у тому районі міста, де проживає переважна більшість ромів. Англomовні написи співіснують з іншомовними написами, проте під впливом глобалізації часто засвідчені написи, схожі на англomовні. У такому випадку біля «англomовного» тексту відсутній напис іншою мовою.

5. Підсумовуючи написане вище, можемо зробити висновок: вибір мови навчання, представлена в аспекті аналізу мовного престижу, культурне життя, базоване на вживанні угорської мови, а також розширення її впливу сильно діє на створення етнічних кордонів. Серед угорського населення міста Берегова вживання рідної мови стає ключовим елементом в аспекті визначення належності до угорської етнічної групи, а також представляє й те, наскільки за допомогою використання рідної мови етнічні групи привласнюють той чи інший простір. Тобто мова, якою користуються етнічні групи, та її престижність хоча й пластично, але присутні та впливають на створення умовних кордонів. Попри це дослідження мовного престижу відіграє важливу роль у встановленні кордонів між етнічними групами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Барань Є. Вивчення української мови у школах з угорською мовою навчання / Єлизавета Барань, Степан Черничко // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. Вип. 8. – Львів : Вид-во ЛНУ, 2013. – С. 72–78.
2. Барт Ф. Аналіз етніцизму: Старі та нові проблеми. [Régi és új problémák az etnicitás elemzésében] / Фредерік Барт // Регіон – нацменшина, політика, соціум. – 1996. – № 7. – Компл. № 1.
3. Біллінг М. Банальний націоналізм. [Banal Nationalism] / Міхаель Біллінг. – Лондон : SAGE, 1995.
4. Брубакер Р. Політика націоналістів та буденний етніцизм в одному з трансільванських міст. [Nacionalista politika és hétköznapi etnicitás egy erdélyi városban.] / Роджерс Брубакер, Моргіт Файшміт, Джон Фокс, Ліана Гранча. – Будапешт : L'Harmattan, 2011.
5. Брубакер Р. Націоналізм в нових умовах. [Nacionalizmus új keretek között] / Роджерс Брубакер. – Будапешт : L'Harmattan, 2006.
6. Вічек Л. Фокус-група. [Fókuszcsoport.] / Лілла Вічек. – Будапешт : ВЦ «Osiris», 1999.
7. Геребен Ф. Ідентичність, культура, нацменшина. Аналіз у колі центральноєвропейської угорської спільноти [Identitás, kultúra, kisebbség. Felmérés a közép-európai magyar népesség körében.] / Ференц Геребен. – Будапешт : Інститут нацменшин АНУ, ВЦ «Osiris», 1999.
8. Гіреш-Ласлов К. «Старе дерево важко вирубати». Фактори національної та локальної ідентичності на зламі тисячоліть у закарпатській угорській спільноті [„Az öreg fát már nagyon nehéz kivágni”. A nemzeti és lokális identitás faktorai az ezredfordulón a kárpátaljai magyar közösségben.] / Корнелія Гіреш-Ласлов. – Ужгород : PoliPrint, 2010.
9. Еріксен Т. Етніцизм та націоналізм. Антропологічний підхід. [Etnicitás és nacionalizmus. Antropológiai megközelítések] / Томас Еріксен. – Будапешт – Печ : ВЦ «Gondolat», 2008.
10. Зомборі М. Карта згадок. Угорщина та національна ідентичність після 1989 року [Az emlékezés térképei. Magyarország és a nemzeti azonosság 1989 után.] / Матей Зомборі. – Будапешт : L'Harmattan, 2011.
11. Конверсі Д. Три напрями теорії націоналізму. [A nacionalizmuselmélet három irányzata.] / Даніел Конверсі // Регіон. – 1998. – Вип. 3. – С. 37–55.
12. Лайонен П. Мовний ландшафт одного з сіл Житнього острову та Матюшової землі [Nyelvi tájkép egy csallóközi és egy mátyusföldi faluban] / Петтері Лайонен // Форум: суспільнознавча хроніка. – 2012. – Вип. 14. Компл. № 3. – С. 27–49.
13. Ландрі Р. Лінгвістичний ландшафт та етнолінгвістична життєздатність [Linguistic landscape and ethnolinguistic vitality.] / Родрігер Ландрі, Річард Боуріс // Журнал мови та соціальної психології. – 1997. – Вип. 16. – С. 23–49.
14. Хобсбаум Е. Націоналізм двісті років тому. [Nacionalizmus kétszáz éve. Ford. Baráth Katalin.] / Ерік Хобсбаум ; перекл. Каталін Борат. – Будапешт : Maecenas, 1997.
15. Холбвокс М. Колективна пам'ять та час. [A kollektív emlékezet és az idő.] Соціологічні напрями до початку 20 століття / Моріс Холбвокс ; за ред. Габора Фелкаї, Дийнеша Ниймеді, Петера Солмаї. – Будапешт : Új Mandátum, 2000. – С. 430–432.
16. Черничко С. Зміна мови навчання у регіоні нацменшин : методичні вказівки для батьків та педагогів. [Tannyelv-választás a kisebbségi régiókban: Útmutató a kárpátaljai magyar szülőknek és pedagógusoknak.] / Степан Черничко, Лайош Генц. – Будапешт : Канцелярія прем'єр-міністра Угорщини, 2009.
17. Черничко С. Роль мови у аспекті усвідомлення ідентичності угорської спільноти Закарпаття [A nyelv szerepe a kárpátaljai magyarság azonosságtudatában] / Степан Черничко // Те, що сховано, та те, що видимо. Наукові статті до 65-річчя Ференца Геребена. Суспільні науки Пазмань 10 / за ред. Мелінди Часар, Гергея Рошти. – Будапешт – Пілісчаба, 2008. – С. 101–113.

18. Черничко С. Зв'язок мови та ідентичності у закарпатській угорській спільноті [Nyelv és azonosság tudat összefüggései a kárpátaljai magyar közösségben] / Степан Черничко // Цінності, простори у світлі дослідження угорців світу / за ред. Чілли Фединець. – Будапешт : Академія наук Угорщини, Рада з питань закордонної науковості, 2008. – С. 153–170.
19. Черничко С. Українська політика навчання – засіб мовної асиміляції [Az ukrajnai oktatáspolitikai a nyelvi asszimiláció szolgálatában.] / Степан Черничко // Наш вік. – 2009. – Лютий. – С. 33–40.
20. Черничко С. Зв'язок мови, науки, ідентичності в Україні [Nyelv, oktatás és azonosság tudat összefüggései Ukrajnában] / Степан Черничко // Мова, ідентичність та навчання рідній мові у 21 столітті / за ред. Золтана Кормочі, Аніти Марку. – Ужгород : PoliPrint, 2009. – С. 26–33.
21. Черничко С. Чи навчимося ми по-українськи? Угорці Закарпаття та українська мова [Megtanulunk-e ukránul? A kárpátaljai magyarok és az ukrán nyelv] / Степан Черничко. – Ужгород : PoliPrint, 2012.
22. Ши́ра М. Плюси та мінуси зміни мови навчання (або вплив запроваджених у політиці навчання змін у аспекті спілкування закарпатської угорської спільноти) [Érvek és ellenérvek az iskolai tannyelv-választásban (avagy az oktatáspolitikai változások hatása a kárpátaljai magyar közösségre irányított beszélgetések alapján)] / Магдолна Ши́ра // Прикордонні ситуації III. самовизначальне дослідження: мовна особистість традицій / за ред. Іштвана Фабрі, Емевки Кетел. – Будапешт, 2010. – С. 161–186.
23. Ши́ра М. Про можливий вплив політики навчання. [Az oktatáspolitikai lehetséges hatásairól.] / Магдолна Ши́ра // Együtt. – 2010. – V. 2. – С. 85–91.

Стаття надійшла 19.09.2015 року

УДК 811.161.2'367.624

Галина Гримашевич
(Житомир, Україна)

ОЗНАЧАЛЬНІ ПРИСЛІВНИКИ ЯК СКЛАДОВА ІДІОСТИЛЮ М. ДОЧИНЦЯ (на матеріалі роману «ВІЧНИК»)

У статті проаналізовано функціонування означальних прислівників, зафіксованих у романі М. Дочинця «Вічник», як складову ідіостилю письменника; охарактеризовано їхню семантику та використання зазначених адвербіативів письменником у мові художнього твору з певною стилістичною метою.

Ключові слова: прислівник, адвербіативи, означальні прислівники, ідіостиль, стилістична роль.

Гримашевич Г. Атрибутивные наречия как составляющая идиостилия М. Дочинца (на материале романа «Вечник»).

В статье анализируется функционирование атрибутивных наречий, зафиксированных в романе М. Дочинца «Вечник», как составляющую идиостилия писателя; охарактеризована их семантика и использование писателем указанных адвербиативов в языке художественного произведения с определенной стилистической целью.

Ключевые слова: наречие, адвербиативы, атрибутивные наречия, идиостиль, стилистическая роль.